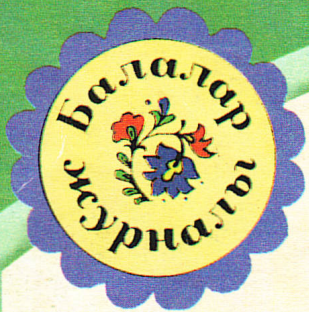
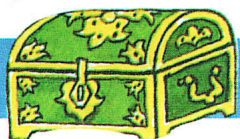

ISSN 0868-4545

Салават күпере

Әбием сандығыннан

Һәй бу әбиләрнең сандығында ниләр генә юк! Яртысы такмак-такмаза, үртәвечләр белән тулган. Әлбәттә, уеннар да бар. Шуларның берсе «Әбәк» дип атала.

Балалар бер төркем булып басалар. Шунда бер бала: «Әбәк-чәбәк, килеп юат!» — дип иптәшләренең берсенә сугып китә. Шулай дигәч, һәммәсе «әбәк» бирелгән бала яныннан читкә йөгерәләр. Куучы аларның кайсын да булса тотып, «әбәк»не бирергә тырыша. Әбәк бирелгән бала тагын үз чиратында балаларны куа башлай.

Уен шул рәвешчә дәвам итә.

Кызыклы арифметика

Бүрө үзенең туган көнөнө 3 дуңгыз баласы, 6 кәжә бәтиә һәм Кызыл Калфак чакырган. Туган көнөнө бүрө ничә кунак чакырган?

8 һәм 3 дигән ике сан яшәгән. Алар үзләре белән букча йөрткәннәр. Бер-бер куркыныч килеп чыкса, шул букчага сикереп менеп качалар икән. Букча эчендә икесе кушылып бер санга әвереләләр икән. 8 һәм 3 кушылгандагы санны табыгыз.

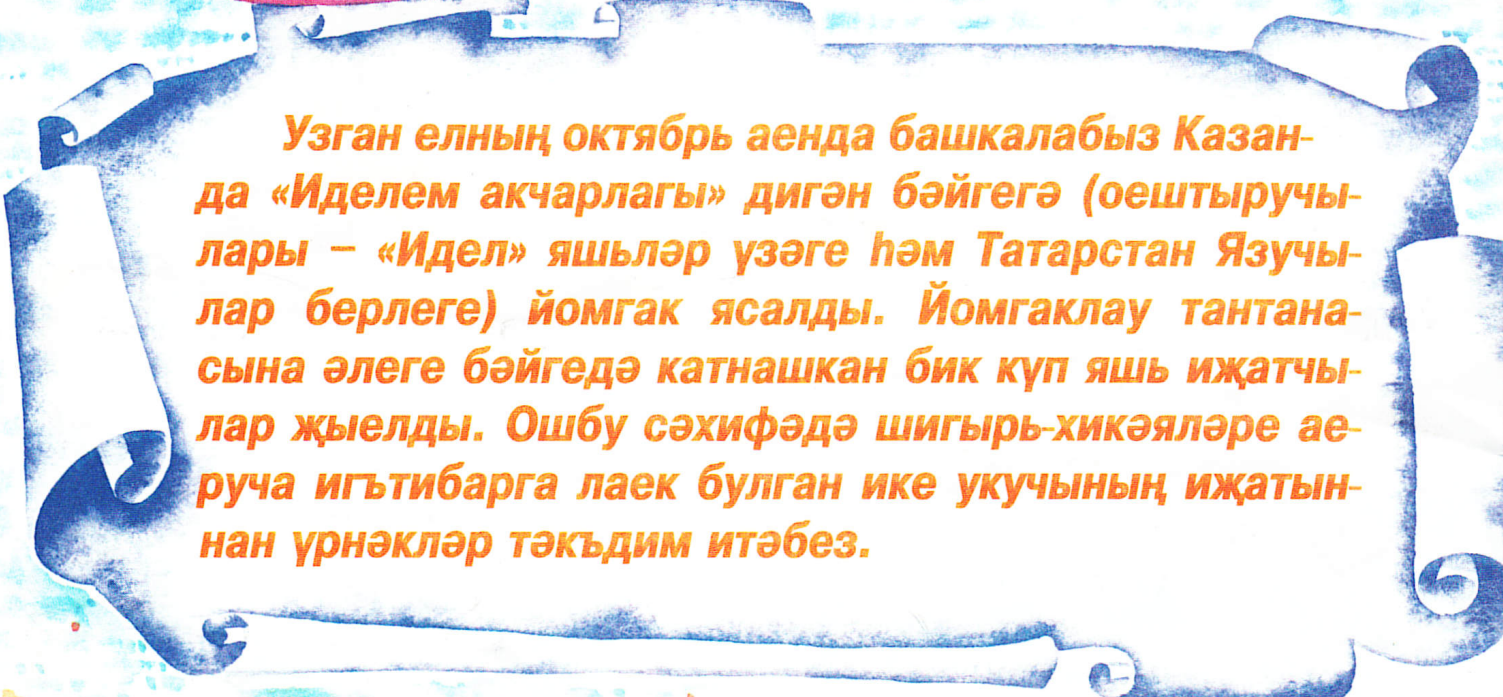
5 әби автобуска утырган. Аларның 2се билет сатып алган, калганнары: «Минеке бар»,— дигән. Чынлыкта 1 әби-нең генә билеты булган.

Ничә әби «куян» булып барган?

БЫЛБЫЛ

Узган елның октябрь аенда башкалабыз Казан-
да «Иделем акчарлагы» дигән бәйгегә (оештыручы-
лары – «Идел» яшьләр үзәге һәм Татарстан Язучы-
лар берлеге) йомгак ясалды. Йомгаклау тантана-
сына әлеге бәйгедә катнашкан бик күп яшь иҗатчы-
лар җыйелды. Ошбу сәхифәдә шигырь-хикәяләре ае-
руча игътибарга лаек булган ике укучының иҗатын-
нан үрнәкләр тәкъдим итәбез.

Татар юрганы

Татарның үз җаны бар.
Татарның – үз вөжданы.
Татарның үз каны бар.
Татарның бар үз даны!

Беркем моны үзгәртәлмәс,
Беркем дә кире какмас:
Юрганы кыска булса да,
Һәрчак булыр ул атлас.

Раилә ГАРИЕВА.
Саба, Тенеки.

Дуслар

«Сак булыгыз! Усал эт!» дигән язуды такта кадаланган койманы һәркем урап узарга тырыша иде. Әллә шушы язуды такта, әллә зур, йонлач этнең өрүе чынлап та өркетте инде – берәү дә койма янына якин килергә батырчылык итмәде.

Көннәрдән беркөнне биредә әллә каян гына нәни малай пәйда булды. Ул, кеше-кара юктыктан файдаланып, койманың каерылган тактасын читкә авыштырды да эчкә узды.

Күпмедер вакыттан соң малай, берни булмагандай, ялт итеп килеп тә чыкты һәм йөгереп китеп барды.

Бераздан ул янә койма буенда иде инде. Кочагында – уенчыклар!

Малай белән эт көне буге бергә уйнадылар. Кызык табып, малай йонлач дуслының өстенә үк менеп атланды. Ни хикмәт, усал эттән шүрләмәде ул. «Йорт сакчысы» да малайны рәнжәтергә кыймады...

Аларның берсе дә укый белми иде.

Лилия ЗАКИРОВА.

Буге, Кайбыч.

Рәссам Светлана ИБРАҢИМОВА

Нәкыйп КАШТАН

Төнлә кояш чыкса...

Хикәя

Алия әкиятләр укырга һәм телевизордан цирк карарга ярата. Иң яраткан әкиятте – Алып Батыр турында. Алып Батырның озын буен, дәү гәүдәсен күз алдына китерергә тырыша ул. «Чабатасына кергән комны каккач, тау кадәрле тау калыккан икән, Алып үзе нинди булды икән соң?» – дип аптырый Алия. – Башы болытларга тигәндер дә тигәндер инде!»

Ә циркта Алиянең иң яратып караганы – һавага туп чөеп уйнаучы клоуннар. Тупны җиргә төшермичә ничек шулай бер кулдан икенче кулга чөеп өлгерәләр икән алар?! Кулларына күз иярми, туплар гүя бер-берсен куышып уйный...

Тагын бер яраткан әйбере бар әле Алиянең: кичләрен кояш баеганын озаклап күзәтә ул. Кояш туп булып алсу шәфәккә акрын гына тәгәрәп төшә дә күздән югала. Шул чакта каршы офыкта зур булып Ай калка. Айның тәгәри-тәгәри өй каршындагы тупыл агачлары башына ук килеп җиткәнән дә көтәр иде Алия, әмма әбисе ашыктыра башлый шул. «Әйдә

Рәссам Илдар НӘФИЕВ

инде, кызым, керик, – ди. – Миңа намаз укырга, сиңа йокларга вакыт җитте», – ди...

...Бүген Алия төш күрде. Төшләрне йоклаган саен күрә ул. Әмма бу төше матурлығы, башка төшлөргә охшамавы белән аерылып тора иде. Төшөндә ул Алып Батыр кебек зур гәүдәле клоунны күрде. Юк, юк, клоун булып киенгән Алып Батырны күрде Алия. Беләсезме, Алып Батыр нишләде: бер кулына Кояшны, икенче кулына Айны алып, туп итеп чөеп уйнады. Кояшны чөйдә – көн булды, Айны чөйдә – төн булды.

Иртән уянгач, Алия гажәеп төшен әбисенә сөйләде. Сүзен тәмамлап өстәп тә куйды:

– Хәзер, әбием, Ай белән Кояшның ни өчен күктә бергә йөрмәгән беләм инде, – диде. – Алып Батыр цирктагы кебек итеп чөеп уйный аларны. Беләсезме, әбием... – Алия тынып калды. Күзләрендә курку шәүләсә чагылды. – Алып Батыр тупларын бутап чөя башласа, нәрсә булыр? Төнлә кояш чыкса, нишләрбез?..

Әбисе, елмаеп, оныгының аркасыннан сөйдә:

– Курыкма, кызым. Алып Батыр аларны Ходай эмере белән чөя. Шуңа күрә бер дә ялгышмас... – диде.

Рашат НИЗАМИ шигырьләре

Сабийчак иртәсе

Сабыйчакның кышкы иртәсе,
Күңелдән юк шуның китәсе, —
Йоклап яткан жирдән тәнәмә
Юрган аша жылы бәрелә.

Юрганымны ачам уянып:
Өйнең эче балкый нурланып,
Әнкәй мичтән ипи алган ич,
Ак жәймәгә тезеп салган ич!

...Бураннарга хәтле сөөнгән —
Тәрәзәмә килеп сыенган!

Урам чатында

Кулымда — кызыл шар,
Урамнар миңа тар.
Машина... машина...
Һәркайсы ашыга.

Сары шар кулымда,
Ни хикмәт юлымда?
Ничәмә машина
Тукталды каршымда?

Кулымда — яшел шар,
Әйдә, дим, алга бар.
Юл бирә «Жигули»,
«Шевроле», «КамАЗ»лар.

Сизгәнсең: мин шулай
Хыялый бер бала.
Өч төстә, шар булып,
Каршымда
С В Е Т О Ф О Р елмая!

Йоклый кырда кибәннәр

Белмим, безнең басуларга
Каян килеп чыккан ул,—
Тау кадәрле динозавр!
Башын көрткә тыккан ул.

Туңып калган гәүдәсенә
Карлы бозлар эленгән.
Әллә кунакка килгәнме
Туң гасырлар иленнән?

Кояш астында жылынгач,
Кыймылдап алыр кебек.
Койрык сугып, кар диңгезен
Урталай ярыр кебек.

Иң өстемдә — агач мылтык...
Кышның якты көнендә
Батыраеп йөрим шулай
Динозавр өнендә.

Куркынычмы?

Алдашмыймын, чын әгәр:
Гәүдәсе — кибән кадәр!

Башын-күзен уйнатып,
Килә урам буйлатып.

Сарбайны да өркетте,
Каенны дер селкетте.

Тояклары «тып» та «тып»...
Булмас моны туктатып.

Маңгаенда — зу-ур мөгез,
Әйе, бу усал үгез!

Кодрәте — таң калырлык,
Кибетне аударырлык.

Юк, кибеткә кермәде,
Конфет сорап йөрмәде.

Койрык очын суктырып,
Өскә килә туп-туры!

Куркынычмы? Куркыныч!
Ә син, дустым, бул тыныч.

Минем белән уйна, көл:
Кулымда бит... бинокль.

Якынайтып үгезне,
Сынап карый ул безне!

Рәссам Фәрит МУЛЛАХМӘТ

Балалар бакчасы

Кадерле балалар!

Безнең «Сыбызгы» үзгәрергә уйлады. Ул хәзер «Салават күпере»нең эчке битләрендә булчак.

«Сыбызгы» дигән исеме элеккечә калса да, бу хәзер яңа сәхифә. Яңа «Сыбызгы» сәхифәсе балалар бакчасындагы балаларны ярата. Шуңа күрә ул икенче төрле: «Сыбызгы» балалар бакчасында» дип тә атала.*

* Безнең һәр яңалыкка мәкиббән китеп, яратып, үз итеп һәм үзләре дә сизмичә үзләштерергә маһир татар журналистлары игътибарына: без «Балалар бакчасы» урынына киләчәктә яңа сәхифә уйлап табуга ук, әлеге сәхифәне сез дә рәхәтләнеп файдаланырсыз... аннары.

Редакция.

Кыш көнө урамда

Безнең балалар бакчасына бик күп балалар йөри. Мәсәлән, кайбер балаларның исемнәре: **Азат, Булат, Айрат, Миләүшә, Гөлназ, Дамир...** (Үзегезнең бакчадагы балаларның исемнәрен санап чыгыгыз).

Бирем:

Тәрбияче апа балаларга башларына, кулларына кияргә кушкан һәм шарфларыгызны да бәйләгез, дигән. Азат, Миләүшә, Дамир апаларының сүзләрен тыңлаганнар. Булат бияләен кияргә оныткан, Гөлназ муенына шарф салмаган, Айрат исә бияләен бер кулына гына кигән.

Рәсемнәр янына балаларның исемнәрен языгыз.

Рәссам Алла АЙСИНА

Ошбу сәхи-
фәдәге рә-
семнәрнең
авторлары — Ка-
зандагы 5 нче татар
гимназиясе һәм 26
нчы мәктәп укучы-
лары (рәсем уку-
чысы — Г.М.Гайнет-
динова).

Марат САФИН.

Алсу ХӘМИДУЛЛИНА.

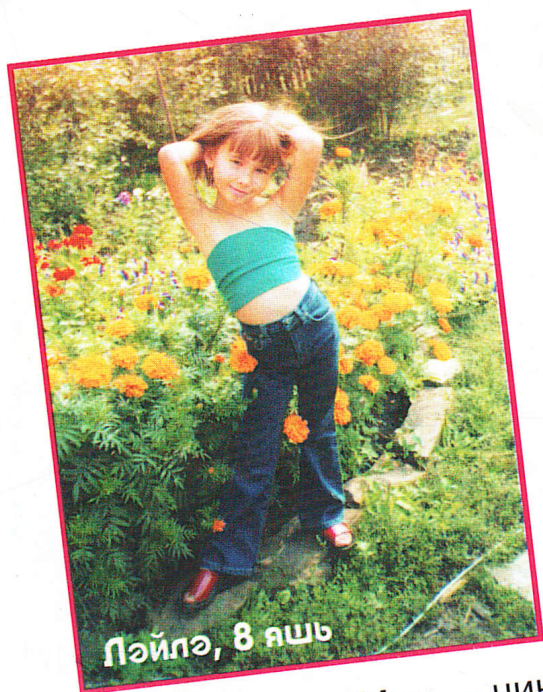
Эльвира ХӘЙРЕТДИНОВА.

Азат ГАБДРАХМАНОВ.

Алмаз ХАММАТОВ.

Ләйлә, 8 яшь

— Нинди гөлләр?! Мин — нинди гөл?
Таныдыгызмы мине?! —
Гөлләр арасында үскән
Ләйлә-гөл булам инде.
Тукай, Биклән

Айгөл, 5 яшь
Резеда, 3 ай

— Куян алдына утыр, — дип
Айгөл апам өйрәтә...
Куян абый белән бергә
Төштөк әле сурәткә.
Түбән Кама.

Илвир, 5 яшь

Шигырь сөйләп, җырлап аргач,
Килә биеп аласым...
Минем кебек була инде
Чып-чын татар баласы!
Әтнә, Күәм.

Булат, 10 ай

— Бер чиләк помидор җыйдым
Нәни кулларым белән.
Горурлансын әти-әни
Уңган уллары белән!
Арча, Ашытбаш.

Беренче җиннатъ

Туган туганын үтерде — коточкыч хәл!

Жирдә беренче кан коелды...

Кабил туганы һабилне үтергәнәнә үкенде үкенүен, ләкин соң иде инде. Туганын югалту кайгысыннан ул үз-үзен кая куярга белмәде...

Әтиләре Адәмнең күңелен борчу биләп алды. Ул бөтен җирдән һабилне эзләде. Ләкин таба алмады. Берездан Адәм барысыннан да хәбәрдар булды. Кайгыдан аның йөрәге сыктады, гәүдәсе бөкрәйде, теле сөйләшмәс хәлгә килде...

Бу вакытта Кабил туганы һабилнең үле гәүдәсен кая куярга белмәүдән гажиз иде.

Әмма Аллаһның һәрчак мәрхәмәтле булуын онытмыйк. Ул Кабилга бик каты сабак бирде: Аллаһ Кабил тарафына ике карга җибәрде. Каргалар бер-берсе белән сугыша башладылар, сугыша торгач, берсе икенчесен үтерде. Үтерүче карга томшыгы белән җирдә чокыр казыды һәм үлгән нәселдәшен шунда күмеп куйды. Кошның шулай кешене өйрәтүенә шаккатты Кабил.

Ул һабилне үтергәнәнә бик нык үкенде. Үзенә бернинди файда булмасын да аңлады. Ләкин... соң иде шул инде, соң иде.

Гарәпчәдән **Алсу ХАСАВНЕХ** тәржемәсе.

Рәссам Булат ГЫЙЛЬВАНОВ

Зөлфия ВАККАЗОВА

Кышкы чәчәкләр

Әкият

Айдар үзе машиналар рәсемен ясарга ярата. Һәм кыш көне тәрәзәгә караган саен бик аптырый. Кыш бабай көнне суыткан саен пыялаларны гел чәчәкләр белән генә бизи... Чәчәкләр урынына берәр машина-мазар да төшерми ичмаса! Вәт кызык та булыр иде соң! Юк бит, һаман чәчәкләр дә чәчәкләр генә.

Айдар әлеге үпкәсен әбисенә дә әйтте. Ә әбисенә Кыш бабайга бернинди дә үпкәсе юк иде. Ул оныгына гаҗәп кызык әкият сөйләде.

Борын-борын заманда... Кыскасы, бер гаиләдә абыйлы-сеңелле ике туган яшәгән. Абый кеше үзе тапкыр, кыю, үзе нечкә күңелле малай икән. Кызчык исә бик шат, сөйкемле бала булган. Мәнә шул кызчык Яңа ел алдыннан, нәкъ Кыш бабай килер вакыт житкәч кенә хасталана башлаган ди. Малай бертуган сеңлесен үлеп ярата бит инде. Бу хәлгә ул бик кайгырган, борчылган. Кыш бабай ишек шакаганчы сеңлесен тизрәк савыктырасы килгән. Тик... ничекләр итеп?... Шулай баш вата торгач, сеңлесенә чәчәкләр яратуы исенә төшкән! Әйе, чәчәкләргә гашыйк ди шул сеңлесе. Чәчәкләр күрсә, үзе дә алар янында күбәләккә әйләнеп китә икән ди балакай! Кыш көне, бигрәк тә авыл жирендә, чәчәк бәйләмен кайлардан табасың инде?! Шулай аптырап утырган жиреннән малайның күзе кинәт тәрәзәгә төшә. Ә анда Кыш бабай матур-матур бизәкләр, чәчәкләр төшереп куйган икән!..

Абый кеше атылып урамга чыккан. Тәрәзәнең тышкы ягында да шул ук гаҗәп гүзәл чәчәкләр күргән. Шуннан соң малай чытырдатып күзләрен йомган һәм аларның тере чәчәкләргә әверелүен теләгән ди! Һай, шул чакта гаҗәп бер могҗиза булуын үз күзләрегез белән күрсәгез икән сез! Күзен ачып жибәрсә, кулында бер бәйләм аллы-гөлле чәчәк ди! Кыш бабай бу чәчәкләрне аңа тәрәзә пыяласыннан алып биргән. Әлбәттә, тылсымлы таягы ярдәмендә инде!.. Кызчык та чәчәкләр исеннән терелеп аягына баскан.

«Мәнә шулай, Айдар улым, – дигән әбисе. – Әгәр күңеләң изгелектә булса, жир йөзәндә могҗиза туып тора чак!»

Шуннан бирле Кыш бабай – Суык бабай тәрәзә пыялаларын гел чәчәкләр белән бизәкләп йөри, ди.

Әлбәттә, кешеләрнең күңелен күрер өчен инде...

Биш курчак

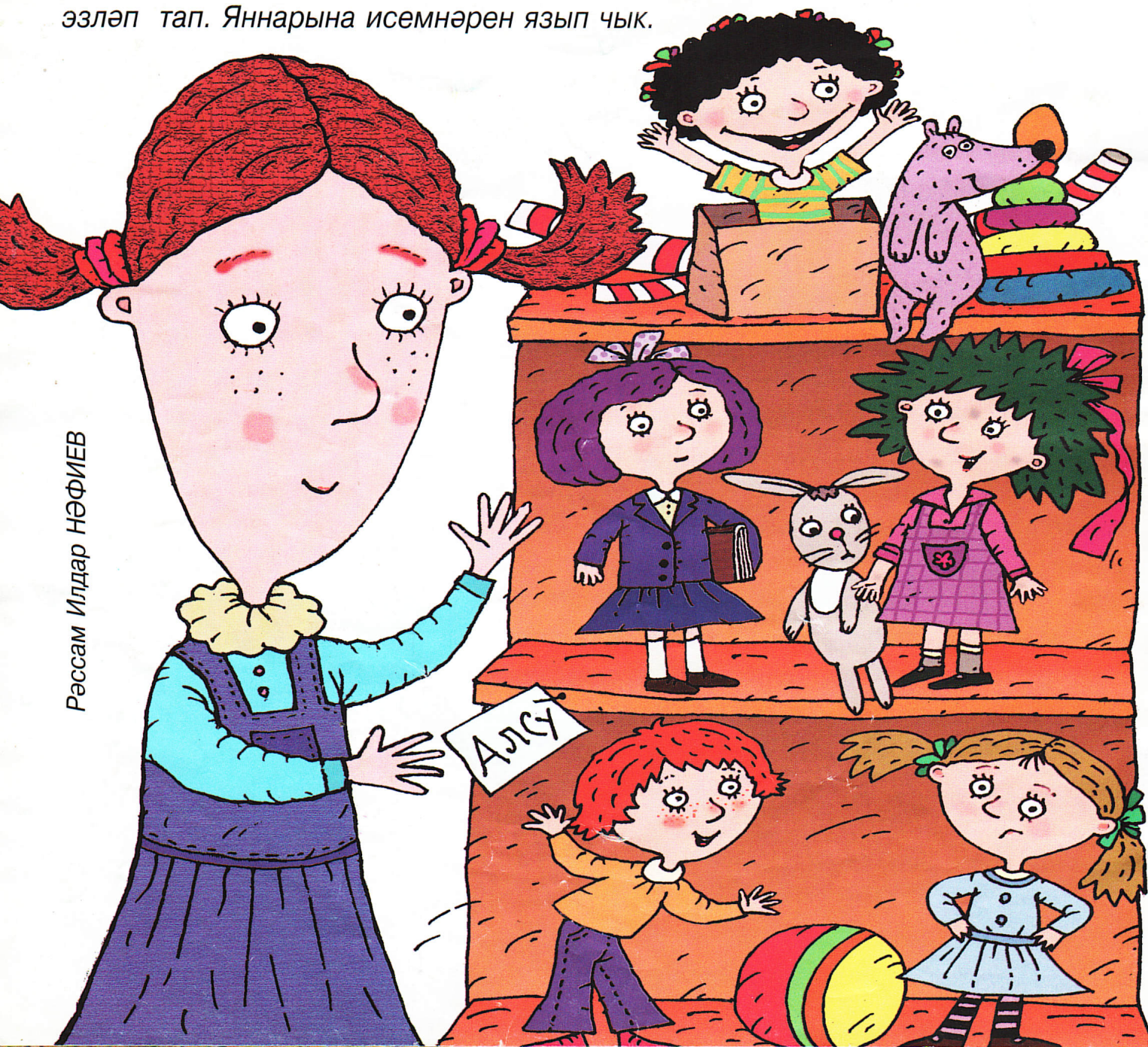
Алсуның 5 курчагы бар. Исемнәре: Айгөл, Зөһрә, Зилә, Айсылу һәм Сөмбел. **Айгөл** бик шат, көлөч. Алсуның сүзен тыңлый. Бер дә киреләнми. **Зөһрә** уйчан, җитди. Китап укырга ярата.

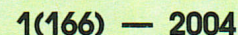
Зилә кап-кара күзле, кара чәчле. Авызы гел ерык булып.

Айсылу үпкәчел, киребеткән курчак. Ул Алсу апасы әйткәнне бер дә тыңларга яратмый. Авызлары турсайган.

Сөмбел шапшаграк курчак. Чәчләре дә тузган. Алсу апасы чәчен тарый башлауга еларга гына тора.

Рәсемдәге курчаклар арасыннан Айгөлне, Зөһрәне, Зиләне һәм Айсылуну эзләп тап. Яннарына исемнәрен язып чык.

Тиражи 12829 данә, Заказ Э-24.

Төзедә Гүзәл СӘЕТОВА

Песикәй һәм кышкы кошлар

Урамда да күптән кыш шул,
Кошлар кышын җим эзли.
Кем әйтә соң, кем белә:
Бу песикәй ни күзли?

Кошларга җим эzlәшәме,
Әллә инде көнләшәме?
Үчләшмә син, песикәй!
Бар алып чык ипекәй!

Кошлар рәхмәт укырлар,
Сиңа да рәхәт булыр.
Әгәр тычкан тота алсаң,
Хуҗаң да рәхмәт укыр!

Кайт өеңә, песикәй?!
Алып чык син ипекәй!

